ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Φεβρουαρίου 1987

σχετικά με ορισμένες μεθόδους διάθεσης των μη ινωδών υλών πριν από την ποσοτική ανάλυση της σύνθεσης των μειγμάτων υφασίμων ινών

(87/142/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 155 δεύτερη περίπτωση,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 71/307/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις ονομασίες των υφασίμων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 83/623/ΕΟΚ [2], προβλέπει την υποχρεωτική αναγραφή της σύνθεσης ως προς τις ίνες των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, ενώ οι έλεγχοι της συμφωνίας των προϊόντων αυτών με τις ενδείξεις της ετικέτας πραγματοποιούνται με ανάλυση·

ότι η οδηγία 72/276/ΕΟΚ του Συμβουλίου [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 81/75/ΕΟΚ [4] καθώς και η οδηγία 73/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου [5] καθορίζουν τις προδιαγραφές σχετικά με την ανάλυση, οι οποίες είναι απαραίτητες, κατά τη διεξαγωγή των ελέγχων πιστότητας που πραγματοποιούνται στην Κοινότητα, για τον προσδιορισμό της σύνθεσης ως προς τις ίνες των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που αποτελούνται από διμερή και τριμερή μείγματα· ότι οι εν λόγω προδιαγραφές αφορούν τόσο την προκατεργασία του δείγματος όσο και την καθαυτό ποσοτική ανάλυση·

ότι οι οδηγίες 72/276/ΕΟΚ και 73/44/ΕΟΚ καθορίζουν ότι οι μη ινώδεις ύλες που προστίθενται στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα πρέπει να διατίθενται πριν από την ανάλυση της σύνθεσης του δείγματος ως προς τις ίνες· ότι οι εν λόγω οδηγίες καθορίζουν ενιαία μέθοδο απομάκρυνσης η οποία εφαρμόζεται μόνο στις μη ινώδεις ύλες που μπορούν να εκχυλιστούν με πετρελαϊκό αιθέρα και με νερό, ενώ αντιθέτως δεν υποδεικνύεται καμία μέθοδος για τις πολυάριθμες πρόσθετες ύλες που δεν είναι διαλυτές με τη βοήθεια των ανωτέρω αναφερομένων αντιδραστηρίων· ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, τα εργαστήρια που διεξάγουν τους ελέγχους πιστότητας των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων έχουν τη δυνατότητα να καταφεύγουν σε μεθόδους που διαφέρουν μεταξύ τους με κίνδυνο να δίνουν διαφορετικά αποτελέσματα·

ότι είναι πρακτικά αδύνατο, με τη σημερινή κατάσταση της τεχνικής, να καθοριστούν περιοριστικές και εξαιρετικά λεπτομερείς μέθοδοι για τη διάθεση των προσθέτων υλών που είναι αδιάλυτες στον πετρελαϊκό αιθέρα και το νερό, λόγω της πολυπλοκότητας και της ποικιλίας της σύνθεσής τους·

ότι, πάντως, προκειμένου να διασφαλιστεί στο μέτρο του δυνατού η απαραίτητη ομοιομορφία των αποτελεσμάτων των ελέγχων πιστότητας των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που διενεργούνται στην Κοινότητα, είναι σκόπιμο να υποδειχθούν στα εργαστήρια κατάλληλες μέθοδοι για την απομάκρυνση των βασικότερων προστιθεμένων υλών που δεν μπορούν να εκχυλιστούν με πετρελαϊκό αιθέρα και με νερό, στις οποίες να μπορούν να καταφεύγουν· ότι μέθοδοι που έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά προβλέπονται στην τεχνική έκθεση ISO 5090 της 15ης Φεβρουαρίου 1977 και στο πρότυπο UNI 8046 του Ιουνίου 1980 όπως επιβεβαιώθηκε από τους εμπειρογνώμονες των εθνικών εργαστηρίων που συνήλθαν στο πλαίσιο της ομάδας εργασίας της Επιτροπής «Αναλύσεις»· ότι πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα των εργαστηρίων να καταφεύγουν στις μεθόδους αυτές, στις ανάλογες περιπτώσεις και, κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει σύσταση για τη χρήση τους· ότι, συνεπώς, μπορεί να γίνει αναφορά στα παραπάνω έγγραφα καθορίζοντας τις αναγκαίες παραλλαγές και τα όρια που ενυπάρχουν στις μεθόδους αυτές·

ότι τα συμπεράσματα αυτά συμφωνούν με τις απόψεις που εκφράστηκαν στο πλαίσιο της επιτροπής για τον τομέα των οδηγιών των σχετικών με τις ονομασίες και την επισήμανση των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων,

ΔΙΑΤΥΠΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Άρθρο 1

Συνιστάται η χρησιμοποίηση, από τα εργαστήρια που διενεργούν τους ελέγχους πιστότητας για τη σύνθεση των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων κατά την προκατεργασία του δείγματος που πρόκειται να αναλυθεί, των μεθόδων για τη διάθεση των μη ινωδών υλών που αναφέρονται στο παράρτημα της παρούσας σύστασης.

(1) ΕΕ αριθ. L 185 της 16. 8. 1971, σ. 16.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 15. 12. 1983, σ. 8.
(3) ΕΕ αριθ. L 173 της 31. 7. 1972, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 57 της 4. 3. 1981, σ. 23.
(5) ΕΕ αριθ. L 83 της 30. 3. 1973, σ. 1.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή της παρούσας σύστασης.

Άρθρο 3

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 6 Φεβρουαρίου 1987.

Για την Επιτροπή
Γρηγόρης ΒΑΡΦΗΣ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΗ ΙΝΩΔΩΝ ΥΛΩΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΙΓΜΑΤΩΝ ΥΦΑΝΣΙΜΩΝ ΙΝΩΝ

(Σημείο 1.6 τρίτο εδάφιο πρώτη φράση του παραρτήματος II, τμήμα 1 της οδηγίας 72/276/ΕΟΚ και του παραρτήματος I της οδηγίας 73/44/ΕΟΚ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων νοούνται ως «μη ινώδεις ύλες» όλες οι φυσικές ή συνθετικές ύλες που προστίθενται στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα σε όλες τις φάσεις της μεταποίησης. Τα προϊόντα αυτά εξυπηρετούν ποικιλία χρήσεων ανάλογα με τη φύση του κλωστοϋφαντουργικού προϊόντος στο οποίο χρησιμοποιούνται και με τη χρήση του εν λόγω προϊόντος.

Γενικά, οι μη ινώδεις ύλες υποδιαιρούνται σε ορισμένες κατηγορίες, και ειδικότερα:

— τα προϊόντα για το λάδωμα και τη λίπανση,

— τα υλικά κολλαρίσματος,

— τα υλικά φινιρίσματος.

2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΩΝ ΥΛΩΝ

Προκειμένου να ελεγχθεί η σύνθεση ως προς τις ίνες των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων, είναι αναγκαίο, στην περίπτωση μειγμάτων ή «καθαρών» κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που περιλαμβάνουν ξένες ίνες, να πραγματοποιηθεί ποσοτική ανάλυση της σύνθεσης ως προς τις ίνες, βασιζόμενη τις περισσότερες φορές στη διαλυτότητα ενός ή περισσοτέρων συστατικών του προϊόντος.

2.1. Πριν όμως από την καθαυτό ανάλυση πρέπει να απομακρυνθούν όλες οι μη ινώδεις ύλες, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του νέου άρθρου 12 της οδηγίας 71/307/ΕΟΚ σχετικά με τις «ονομασίες των υφανσίμων» που υπάρχει στο άρθρο 1, σημείο 7 της οδηγίας 83/623/ΕΟΚ.

2.2. Η προδιαγραφή αυτή επαναλαμβάνεται επίσης και διαφοροποιείται στις οδηγίες 72/276/ΕΟΚ (παράρτημα II πρώτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο) και 73/44/ΕΟΚ (παράρτημα 1, εισαγωγή, όγδοο και ένατο εδάφιο) σχετικά με την ποσοτική ανάλυση διμερών και τριμερών μειγμάτων υφανσίμων ινών.

2.3. Για την απομάκρυνση ορισμένων μη ινωδών υλών, και ιδίως των μη ινωδών υλών που δύνανται να εκχυλιστούν με πετρελαϊκό αιθέρα και με νερό (έλαια, λίπη, κηροί, υδατοδιαλυτά προϊόντα κλπ.), τα παραρτήματα I και II των δύο οδηγιών των σχετικών με «αναλύσεις» που προαναφέρθηκαν, προβλέπουν στο σημείο 1.6 «Προκατεργασία του δείγματος δοκιμής» ενιαία μέθοδο συνισταμένη σε εκχύλιση με πετρελαϊκό αιθέρα που ακολουθείται από εμβάπτιση σε κρύο νερό και στη συνέχεια σε θερμό νερό.

2.4. Αντίθετα, καμιά μέθοδος απομάκρυνσης δεν προβλέπεται για τις άλλες μη ινώδεις ύλες; στο δε σημείο 1.6 τρίτο και τέταρτο εδάφιο, αναφέρεται:

«Στην περίπτωση κατά την οποία οι μη ινώδεις ύλες δεν δύνανται να εκχυλισθούν με τον πετρελαϊκό αιθέρα και το νερό, πρέπει για την απομάκρυνσή τους να αντικατασταθεί η μέθοδος του νερού, η οποία περιγράφεται ανωτέρω, με την κατάλληλη μέθοδο, η οποία δεν αλλοιώνει ουσιωδώς κανένα από τα ινώδη συστατικά ....

Στις εκθέσεις της αναλύσεως, θα πρέπει να περιγράφονται κατά λεπτομερή τρόπο οι μέθοδοι προκατεργασίας που χρησιμοποιήθηκαν.»

Πράγματι, η μεγάλη ποικιλία και η πολυπλοκότητα της σύνθεσης των υλών που προστίθενται στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, καθώς και η συνεχής τεχνική εξέλιξη αυτών των υλών, των οποίων τα χαρακτηριστικά και ιδίως η διαλυτότητα, είναι δυνατόν να διαφοροποιούνται με το πέρασμα του χρόνου, καθιστούν το πρόβλημα της απομάκρυνσής τους πολύ σύνθετο και υποκείμενο σε αλλαγές.

Φαίνεται, λοιπόν, πρακτικά αδύνατο να καθοριστούν a priori ενιαίες ακριβείς και διεξοδικές μέθοδοι για την απομάκρυνση όλων των προστιθέμενων υλών.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι οδηγίες σχετικά με τις «Αναλύσεις» δεν προβλέπουν ανάλογες μεθόδους και περιορίζονται στο να αναθέτουν στα εργαστήρια την επιλογή των καταλλήλων τεχνικών για την απομάκρυνση των διαφόρων προστιθέμενων υλών που είναι δυνατόν να παρουσιάζονται στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα τα οποία υποβάλλονται σε ανάλυση.

3. ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ

3.1. Η διαπιστωμένη αδυναμία διαμόρφωσης ενιαίων μεθόδων που να ισχύουν για το σύνολο των προστιθέμενων υλών δεν αποκλείει παρ' όλα αυτά τη σκοπιμότητα να διαθέτουν τα εργαστήρια αναλύσεων μεθόδους με συγκεκριμένους τρόπους ενεργείας, τις οποίες να μπορούν να χρησιμοποιήσουν, όταν χρειαστεί, στις διάφορες περιπτώσεις και ιδίως για να καταστήσουν ευδιάλυτες τις προστιθέμενες ύλες που απαντώνται συχνότερα.

Ελλείψει αναλόγων μεθόδων, η απομάκρυνση των εν λόγω υλών πριν από την ανάλυση των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων κινδυνεύει, πράγματι, να πραγματοποιηθεί στα διάφορα εργαστήρια με τρόπο αισθητά διαφορετικό και με πιθανή συνέπεια διαφορετικά αποτελέσματα κατά την ανάλυση αυτών των προϊόντων.

Κατά συνέπεια, στοχεύοντας στην καθιέρωση μιας κάποιας ομοιομορφίας στην προκατεργασία των προς εξέταση δειγμάτων, είναι σκόπιμο να υποδειχθούν κατάλληλες μέθοδοι για την απομάκρυνση των κυριοτέρων υλών που προστίθενται στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

3.2. Για την απομάκρυνση των μη ινωδών υλών και κυρίως των υλικών φινιρίσματος, θεωρούνται κατάλληλες και μπορούν, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιηθούν οι μέθοδοι που αναφέρονται:

— στην τεχνική έκθεση ISO 5090 της 15ης Φεβρουαρίου 1977, παράρτημα και πίνακας,

— στο προτότυπο UNI (1) 8046 του Ιουνίου 1980, μέθοδοι που υπάρχουν στο κεφάλαιο 4 σημεία 4.2, 4.3, 4.4, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9 και 4.11 σχετικά με τις προστιθέμενες ύλες που αναφέρονται στο κεφάλαιο 5 σημεία 5.4, 5.8, 5.10, 5.17, 5.21, 5.22, 5.23, 5.28, και 5.29.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι μέθοδοι απομάκρυνσης των ρητινών, από την επεξεργασία που καθιστά τα υφάσματα ατσαλάκωτα, οι οποίες περιγράφονται στα σημεία A.11 της τεχνικής έκθεσης ISO 5090 και 4.9 του προτύπου UNI 8046 είναι ταυτόσημες και επομένως χρησιμοποιήσιμες χωρίς καμιά διάκριση·

Οι μέθοδοι απομάκρυνσης των υλικών κολλαρίσματος και φινιρίσματος με βάση ακρυλικές ρητίνες, οι οποίες περιγράφονται στο σημείο A.6 της τεχνικής έκθεσης ISO 5090 και στα σημεία 5.4 και 5.21 του προτύπου UNI 8046 θεωρούνται συμπληρωματικές και επομένως η χρήση τους γίνεται σε συνάρτηση με την εξεταζόμενη περίπτωση.

5. ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Είναι σκόπιμο να επιστηθεί η προσοχή στις ακόλουθες διαπιστώσεις, που διατυπώνονται επίσης στο πρώτο εδάφιο, δεύτερη φράση της έκθεσης ISO 5090 που προαναφέρθηκε:

— οι μέθοδοι που προτείνονται είναι μερικές φορές ανακριβείς, χωρίς να είναι δυνατό να αποφευχθεί αυτό με βάση τις υφιστάμενες σήμερα γνώσεις,

— δεν υπάρχουν μέθοδοι για την απομάκρυνση ορισμένων μη ινωδών υλών,

— δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί το κατά πόσο η απομάκρυνση των μη ινωδών υλών υπήρξε πλήρης ή όχι, επειδή μέχρι στιγμής, δεν υφίστανται αναγνωρισμένες μέθοδοι για τον προσδιορισμό όλων των μη ινωδών υλών,

— ορισμένες μέθοδοι είναι δυνατόν να φθείρουν τις υφάνσιμες ίνες, χωρίς να είναι όμως, μέχρι στιγμής, δυνατό να καθοριστεί ο βαθμός της φθοράς που προξενήθηκε.

(1) UNI = Ente Nazionale Italiano di Unificazione.